

مرکز تحقیقات اسلامی

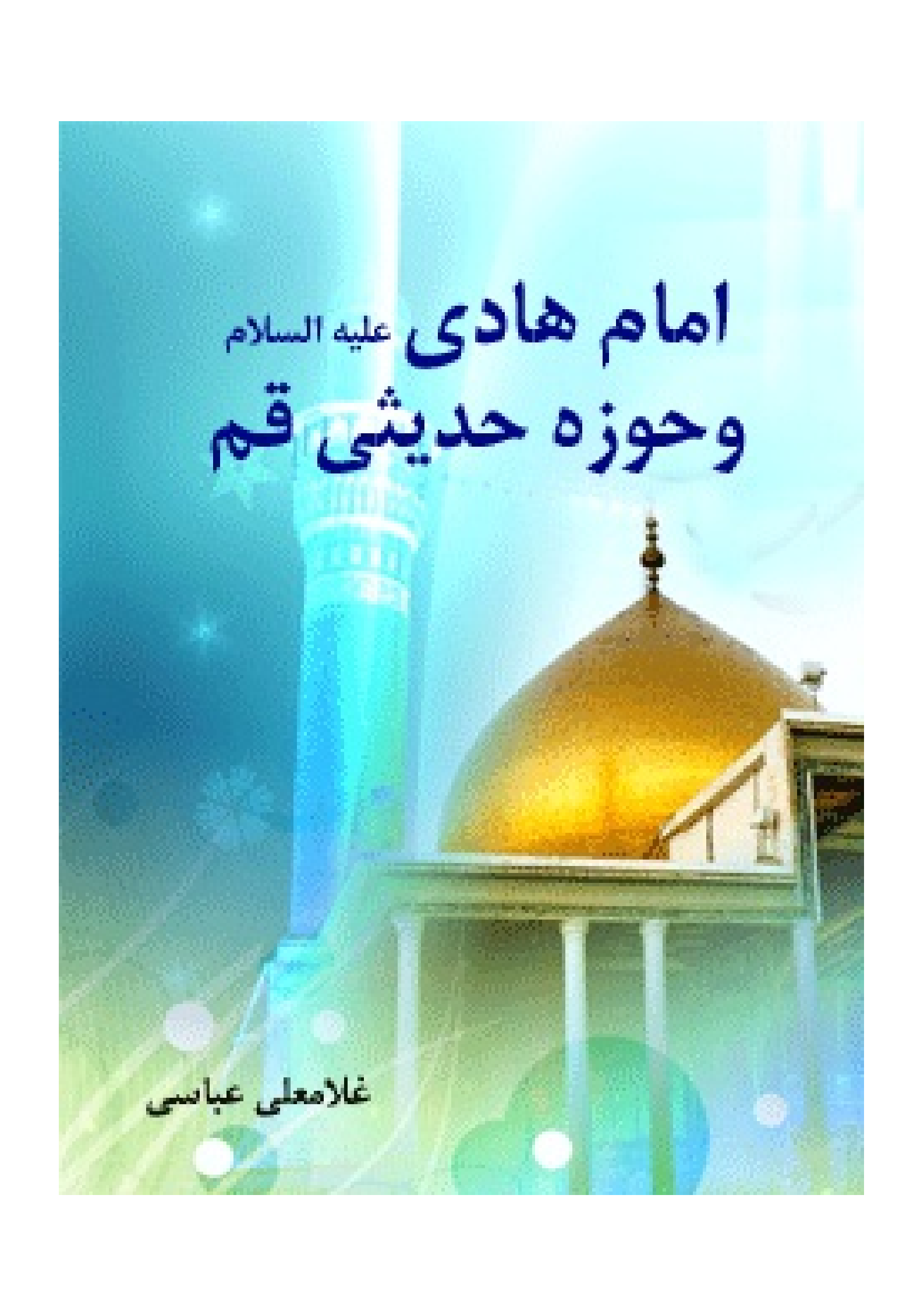
اصفهان

گامی

ارسلان علی محمد صابری

www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.ir

امام هادی علیه السلام وحوزه حدیثی قم

غلامعلی عباسی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

امام هادی (ع) و حوزه حدیثی قم

نویسنده:

غلامعلی عباسی

ناشر چاپی:

ماهنامه کوثر

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	امام هادی (ع) و حوزه حدیثی قم
۶	مشخصات کتاب
۶	مقدمه
۶	شاگردان قمی امام
۷	ارسال سهم امام
۸	مبارزه با فرهنگ غلو
۸	پاورقی
۹	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

امام هادی (ع) و حوزه حدیثی قم

مشخصات کتاب

نویسنده: غلامعلی عباسی

ناشر: کوثر: تابستان ۱۳۸۶، شماره ۷۰

موضوع: امام هادی (ع)

یادداشت: مقاله

مقدمه

پس از شهادت امام محمد تقی (ع) به سال ۲۲۰ هجری فرزند بزرگوارش امام هادی (ع) به امامت رسید و انوار امامتش بر جهان اسلام پرتو افکند. زمامداران بغداد و سامرا در زمان امامت آن بزرگوار عبارت‌اند از: معتصم، واثق، متوکل، منتصر، مستعین و معتز. از این رو، در زندگی سیاسی آن حضرت دو عرصه پدیدار گشت. در ابتدا معتصم سیاست مأمون را دنبال کرد. و خردگرایان معتزلی هم محور قدرت و تعاملات فرهنگی سیاسی بودند. پس از او واثق نیز همان روش را استمرار بخشید. ولی با روی کار آمدن متوکل به یکباره تحولی اساسی به وقوع پیوست. او به پستی و رذالت مشهور بود و از دشمنان سرسخت اهل بیت (ع) و علویان و دوستداران آنان به حساب می‌آمد. او عرصه را بر آل علی تنگ کرد و تاریخ غمباری را برای شیعه پدید آورد. ابوالفرج اصفهانی در وصف این دوره چنین می‌نگارد: «و کان المتوکل شدید الوطأة علی آل اُبی طالب غلیظاً علی جماعتهم مهتماً بأموهم شدید الغیظ...» [۱]. متوکل به آل علی عناد و دشمنی عجیبی می‌ورزید و از دشمنان سرسخت خاندان علوی بود. در این کینه توزی و ستمگری، وزیرش عبید الله بن یحیی بن خاقان نیز همراه او بود؛ بلکه او را به چنین دشمنی‌ای ترغیب می‌کرد. از جمله اعمال زشت او تخریب مقبره حضرت امام حسین (ع) و شخم زدن و هموار کردن زمین‌های اطراف آن بارگاه قدسی بود. او بر زائران امام حسین (ع) سخت می‌گرفت و مجازات‌های هولناکی را برای آنان مقرر می‌داشت. از سویی دیگر، احمد بن حنبل از زندان آزاد شد و با احیای مکتب اهل حدیث و با تکیه بر احادیث مجعول و اسرائیلیات، عقاید اسلامی را تحریف کرد. او خداوند را به صورت انسانی وصف می‌کرد که با دست خود آدم را آفرید، پایش را بر آتش جهنم نهاد، دارای چشمانی است، گاه می‌خندد و در قیامت چون ماه دیده می‌شود و بدین گونه، اندیشه باطل تجسیم و تشبیه را در عقاید اسلامی مطرح ساخت. [۲]. هنگامی که این دو اهریمن به هم پیوستند، عرصه بر شیعیان بسیار تنگ شد، ولی حوزه حدیثی قم در هر دو عرصه در مقابل هجوم فرهنگی بغداد و سامرا مقاومت کرد و در زمان حاکمیت مکتب اعتزال و عقل‌گرایان، در مقابل آنان ایستاد.

شاگردان قمی امام

محدثان به آستان مقدس سامرا و بیت امام هادی (ع) بوسه می‌زدند. خطی از نور، سامرا و قم را به هم متصل می‌ساخت. از مجموع شاگردان و اصحاب آن حضرت که نزدیک به ۱۹۰ نفر بودند و از حدود ۱۸۰ نفر آنان احادیثی در ابواب مختلف در دسترس ما است، [۳] شماری از اصحاب آن حضرت را قمی‌ها تشکیل می‌دادند؛ افرادی مانند: احمد بن اسحاق اشعری؛ احمد بن محمد بن عیسی اشعری؛ احمد بن اسحاق رازی؛ حسین بن مالک قمی؛ احمد بن حمزه بن یسع قمی؛ جعفر بن عبدالله بن حسین قمی؛ حسین بن اشکیب قمی؛ حسن بن خرزاذ قمی؛ عبدالرحمن بن محمد بن معروف قمی؛ عبدالصمد بن محمد قمی؛ حسین بن عبیدالله قمی؛

محمد بن علی بن عیسی اشعری قمی؛ محمد بن عبدالجبار قمی؛ محمد بن داود قمی؛ سعد بن سعد احوص؛ عبدالله بن جعفر حمیری؛ عمران بن اسماعیل قمی؛ مصقله بن اسحاق قمی؛ محمد بن حمزه قمی؛ محمد بن اسماعیل صیمری قمی؛ نصر بن حازم قمی؛ ابوطاهر بن حمزه بن یسع اشعری قمی؛ ابوطاهر برقی؛ احمد بن محمد بن عیبدالله قمی؛ احمد بن زکریا بن بابا قمی؛ محمد بن ریان بن صلت قمی؛ محمد بن اورمه قمی؛ ریان بن صلت قمی؛ احمد بن ابی عبدالله برقی؛ علی بن ریان بن صلت؛ یعقوب بن یزید انباری؛ احمد بن ادريس قمی؛ سهل بن زیاد آدمی؛ علی بن عبدالله بن جعفر حمیری. قم در این دوران، مهم‌ترین مرکز تجمع شیعیان ایران بود و روابط محکمی میان شیعیان این سرزمین با آن حضرت وجود داشت که در رجال طوسی و نجاشی و غیره به روابط راویان قمی با معصومان اشاره شده است.

ارسال سهم امام

در آن دوران که شیعیان در تنگنای اقتصادی بودند، از سوی مردم قم کمک‌های فراوانی برای امام هادی (ع) ارسال می‌شد. محمد بن داود قمی و محمد طلحی می‌گویند: «اموالی مانند خمس و نذورات و هدایا و جواهرات را از قم و اطراف آن برای امام هادی (ع) به سوی سامرا می‌بردیم که در راه پیک امام رسید و به ما خبر داد که بازگردیم؛ زیرا موقعیت برای محل و تحویل آن اموال مناسب نیست. ما بازگشتیم و آن چه از اموال نزدمان بود حفظ کردیم، تا آن که پس از مدتی امام (ع) دستور داد آن اموال را برشترانی که آن حضرت فرستاده بود، بار کرده، آن‌ها را بدون ساربان راهی سامرا کنیم. ما اموال را طبق دستور آن حضرت فرستادیم. بعد از مدتی که توفیق زیارت آن حضرت حاصل شد و خدمتش شرفیاب شدیم، امام فرمودند: به اموال بنگرید تمام آن اموال موجود است. به مجموعه اموال نگریستیم، تمام اموال موجود بود». [۴]. با وجود آن که امام زیر نظر بود و رفت و آمدها به شدت بررسی می‌شد، کاروان قمی‌ها پیوسته از قم به سوی سامرا در حرکت بود و امان را از طاغوت سامرا (متوکل) گرفته بود. در روایت آمده است: «قال لی الفتح بن خاقان: قد ذکر الرّجل (یعنی المتوکل) خبر مالٍ یجئ من قم، و قد امرنی أن ارسده لآخره له...» [۵]. در همان ایام بیم و وحشت، قمی‌ها پروانه وجود امام هادی (ع) بودند. کاروان‌هایی از سوی این مردم با اموال به جانب سامرا حرکت می‌کرد تا به فیض حضور امام و کیمیای نظر آن بزرگوار نایل شوند. مأموران متوکل به دستور او در کمین این کاروان‌ها می‌نشستند تا آن اموال را مصادره کرده، نزد متوکل ببرند. وحشت متوکل از شیعیان قم به گونه‌ای بود که گاه به تصوّر این که از قم برای امام اسلحه و پول فرستاده شده است، دستور می‌داد تا شبانگاه به خانه امام هادی (ع) یورش برند. «ابن جوزی» به نقل از مسعودی چنین می‌نگارد: «قال نمی إلى المتوکل بعلی بن محمد أنّ فی منزله کتباً و سلاحاً من شیعه من اهل قم، و أنّه عازم علی الوثوب بالدولة، فبعث إليها جماعة من الأتراك فهاجموا داره لیلاً، فلم یجدوا فیها شیئاً...» [۶]. یکی از اتهامات متوکل به امام هادی (ع)، این بود که مردم قم، یاوران و دوستان آن حضرت‌اند و از همان آغاز امامت آن امام همام، پیشوایی آن حضرت را ارج نهاده، تقدیس و ترویج کردند. احمد بن محمد بن عیسی که از مشایخ و رئیس حوزه حدیثی قم در این دوران بود، این سخن امام جواد (ع) را که فرمود: «إِنّی ماضٍ وَالْأَمْرُ صائرٌ إلیّ إِبْنِی عَلِی...» [۷]، بر جان و روح مردم شیعه قم جاری ساخت. از این روی، همان گونه که قمیون، شیعه امام هادی (ع) بودند و به ساحتش عشق می‌ورزیدند، آن حضرت نیز به مردم قم مهر می‌ورزید و برای آنان دعا می‌کرد. عبدالعظیم حسنی (ع) چنین نقل می‌نماید: «سَمِعْتُ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ الْعَشِیرِیَّ (ع) یَقُولُ أَهْلُ قُمْ وَ أَهْلُ آبَةِ مَعْفُورٍ لَهُمْ لِزِیَارَتِهِمْ لِجَدِّی عَلِیِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا بِطُوسٍ». [۸]. مشایخ و محدثان قم در چنین موقعیتی که حرکت فرهنگی مفوضه و غلات شتاب گرفته بود، از نفوذ فرهنگ این دو فرقه بیمناک بودند و در شهری مانند قم که مردمش دلباخته اهل بیت (ع) بودند، نفوذ چنین عقایدی آسان بود. برخورد قمی‌ها در آن برهه از زمان، حاکی از یک جریان خاص بود و هرگز نمی‌تواند، معرف جایگاه اندیشه امام‌شناسی قمیون محسوب شود. در آن زمان، دیدگاه احمد بن حنبل بر حوزه حدیثی اهل سنت حاکم شد. آنان اصول

عقاید را با هر حدیثی توجیه و تفسیر کرده، نظریات نادرستی را در زمینه اعتقادات ابراز می‌کردند. بدون شک، حوزه‌های معرفتی در هر زمان با یکدیگر در تعامل‌اند. برای اینکه این سیرت ناخوشایند نتواند در حوزه قم نفوذ کند، تنگ نظری‌ها در قبال محدثان شتاب گرفت.

مبارزه با فرهنگ غلو

افق این مبارزه را امام هادی (ع) گشود پیرایش و آراستگی این حوزه را پی گرفت و غالیان و بدعت‌گذاران را از این حوزه راند. از این رو، در پاسخ نامه‌ای، علی بن حسکه را نفرین فرمود: «... وَلَعَنَ اللَّهُ عَلِيَّ بْنَ حَسِيكَةَ الْقُمِيِّ». [۹] و در جای دیگر باز هم فرمود: «كَذَبَ ابْنُ حَسِيكَةَ عَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ» [۱۰] او دروغ می‌گوید. نفرین خدا بر او باد! . نیز فرمود: «از آن چه علی بن حسکه می‌گوید، به سوی خدا بیزاری می‌جویم... و اگر فردی از پیروان او را یافتید سرش را بر صخره بکوبید». [۱۱]. همچنین آن حضرت، حسن بن محمد بن بابا، معروف به ابن بابای قمی را نیز لعنت کرد و در پاسخ نامه‌ای فرمود: «... عَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ» او گمان می‌کند که من او را برانگیخته‌ام و او باب است، شیطان او را اغوا کرده و بر او مسلط شده است»؛ «ان قدرت ان تشدخ رأسه بالحجر فافعل...» [۱۲] اگر قدرت یافتی که با سنگ بر سرش بکوبی، بر سرش بکوب و او را مجروح کن. همانا او مرا اذیت کرده است؛ خداوند در دنیا و آخرت او را آزار دهد». از سوی دیگر، آن امام مهربان، نامه‌ای فرستاد و محمد بن ارومه را که نزد قمیون متهم شده بود و حتی کسی را بر او گمارده بودند تا او را ترور کند، تبرئه کرد. نجاشی در این باره چنین می‌نگارد: «محمد بن ارومه، أبوجعفر القمی، ذكره القمیون و غمزوا علیه و رموه بالغلو حتی دسّ علیه من یفتك به، فوجدوه یصلی من أول الليل ألی آخره فتوقفوا عنه». [۱۳]. آن‌گاه می‌نویسد: «و قال بعض أصحابنا: أنه رأى توقیعاً من أبي الحسن الثالث، إلى أهل قم فی معنی محمد بن أورمه و براءته ممّا قذف به». [۱۴]. در پاکی و صدق ابن اورمه همین کفایت می‌کند که می‌گوید: «روزهای آخر عمر متوکل برای زیارت امام هادی (ع) به سامرا رفتم و متوکل را دیدم که امام را به دست سعید حاجب سپرده بود و می‌خواستند امام را به قتل برسانند. من گریان شدم. امام (ع) فرمود: «لاتبک انه لا یتّم لهم ذلک و انه لا یلبث اکثر من یومین حتی یسفک الله دمه و دم صاحبه» [۱۵] فرزند اورمه! نگران مباش. آنان نمی‌توانند مرا به قتل برسانند؛ بلکه خداوند آن دو را تا دو روز دیگر هلاک خواهد نمود». این موقعیت وظیفه «احمد بن محمد بن عیسی» را که رهبری حوزه حدیثی قم را در این ایام بر عهده داشت، سخت کرده بود و او می‌بایست در این دریای متلاطم و فتنه‌هایی چون باییت و ادعای الوهیت، حوزه حدیثی قم را از این توفان به سلامت برهاند.

پاورقی

- [۱] مقاتل الطالیین، ابوالفرج اصفهانی، ص ۳۹۵.
- [۲] ر.ک: السنّه، احمد بن حنبل، ص ۴۷-۴۶؛ التوحید و اثبات الصفات الرب، محمد بن اسحاق بن خزیمه، ص ۲۳۵-۲۳۴.
- [۳] رجال، طوسی، ص ۴۰۹-۴۲۶؛ مسند الامام الهادی عطاردی، ص ۳۰۹-۳۶۹.
- [۴] بحارالانوار، ج ۵۰، ص ۱۸۵، ح ۶۲.
- [۵] امالی طوسی، ج ۱، ص ۲۸۲؛ مناقب ابن شهر آشوب، ج ۲، ص ۴۵۱؛ مسند الامام الهادی ص ۳۷.
- [۶] تذکره الخواص، سبط ابن جوزی، ص ۴۶۰؛ مروج الذهب، مسعودی، ج ۴، ص ۱۱ (در مروج الذهب، کلمه «شیعه» بدون نام قم آمده است)؛ وفيات الاعیان، ابن خلکان، ج ۳، ص ۲۷۲.
- [۷] کافی، ج ۱، ص ۳۲۳؛ مسند الامام الهادی، ص ۱۸.
- [۸] عیون اخبار الرضا، صدوق، ج ۲، ص ۲۶۰.

[۹] رجال کشی، ص ۵۱۸، ح ۹۹۶.]

[۱۰] همان، ص ۵۱۹، ح ۹۹۷؛ وسائل الشیعه، ج ۱۸، باب ۷، ص ۵۵۴، (کتاب الحدود، ابواب المحارب).

[۱۱] رجال کشی، ص ۵۱۹، ح ۹۹۷.

[۱۲] همان، ص ۵۲۰، ح ۹۹۹ - ۱۰۰۰.

[۱۳] رجال نجاشی، ج ۲، ص ۳۹۴، ش ۸۹۱.

[۱۴] همان.

[۱۵] کشف الغمّه، اربلی، ج ۳، ص ۱۸۴.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل بیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

(الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

(ب) تولید صداها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

(ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای
 و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)
 ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خود کار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...
 ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه
 ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال
 دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان
 تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-(۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱-۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :- هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسير المنسوب إلى الإمام العسكري عليه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رسانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را ببدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رها کردن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

اصفهان

گامی

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹